

Függelék

Chronica eꝯ vilagnac Hatodíc

ENNEC FELETTE minden erkölcsöbe ígen ekes vala, es beſſedeben nias, es trufas, kincc aꝯ ő iambor voltat emberi nielú meg nem mondhattia, ſem eleget nem ſſolhat felöle. **EZ** iaraſa ba giars vala, beſſedebe kiſedelmetlen, es tekintés tiben kemin', annera hog' valamel' fele, el tekin tet, ottan meg rettentec elötte.

MATHIAS KIRALNAC EG' TRVFAIA.

MATHIAS KIRAL' EG' V'DOBE ME- ne ki aꝯ vrakal aꝯ meꝯre mulatni, es meg latuan eg' embert, hog' Budara mēne, ſſagulda houa csak őmaga, monda. Batia houa mig' monda aꝯ, Budara. Monda eſmet neki. Houa viſſed á Ludat' Monda erre aꝯ ember. **A' SZEKSZARDI** Apatur haꝯafult meg, á kurua aniadot vötte, es im oda á meniegꝯöbe viſſem á Ludat, maga aꝯ ember nem viſſen vala Ludat, hanem csak meg őſſult vala. A' kiral' eꝯt haluan monda eſmet neki, E' fele aghebet nalunc holdal vetnec. Monda erre aꝯ ember. Nalunkis vettettec vala, de töb ki nem kelee benne aꝯ ageb atiadnal. **A' KIRAL'** eꝯt haluan nag' örömel aꝯ vrakhoꝯ foltata, es meg beſſelle nekic mint iart volna á ſſigin' emberrel.

Aꝯonba

Ejörben löt ielös dolgairol 220

A Z O N B A hog' mulattac volna, meg terenec Budaba, es á kiral' nem niukhatec addig, mignem á piaczon meg kerese á szigin' embert, á kiuel az v^o ton beszellet vala, es meg tapogatuan á lonac á farat á kin az ember ul vala, monda neki. Batiá hog' adod é tarka kamokanac singet? (vala pedig az ember Loua ústi.) Az szigin' ember mihelt ezt halla ottan hatra fordula, es fel foguan á lonac á farkat monda á kiraliac. Ier be atiam fia á boltba, meg aruloc veled. K I T hog' halla á kiral', be viue á szigin' embert á varba, es öröc szabadfogot ada neki, meg aiandekojuan ennec felette ötet.

E' F E L E trufai fokac vadnac á Mathias kiralnac, kikiröl en most töbet nem iroc.

5 4 2 6.

1 4 6 4

Eöt eger neg szaz huszan hat eztendöbe.

Eger neg szaz hatuan neg eztendöbe.

M A T H I A S kiral', ez eztendöbe coronasztatec meg, ki iol lehet á valasztas vtan, mind eddig birta ez orszagot, de coronasztatlan. Mert á Coronat az A L B E R T kiral' felesige az F R I D E R I C Imperatornac atta vala tartani, azert mind adiglan coronasztatlan lon, mig ki vehetec á Fridesric kezebol, á coronat.

5 4 2 6.

1 4 6 4

Li 3 Eöteger

Mátyás király egy trufája

Mátyás király egy üdőbe mene ki az urakkal a mezőre mulatni, és meglátván egy embert, hogy Budára menne, száguldva hozzá csak ő maga, mondá:

– Bátya hová mégy?

Monda az:

– Budára.

Monda esmét neki:

– Hova viszed a ludat?

Monda erre az ember:

– A szekszárdi apátúr házasult meg, az öreganyádat vötte, és ím, oda a menyekzőbe viszem a ludat.

(Maga az ember nem viszen vala ludat, hanem csak megőszült vala.)

A király ezt hallván, mondá esmét neki:

– Efféle aggebet nálunk holddal vetnek.

Monda erre az ember:

– Nálunk is vetettek vala, de több ki nem kele az aggeb atyádnál.

A király ezt hallván, nagy örömmel az urakhoz folytat, és megbeszélé nekik, mint járt vala a szegény emberrel.

Azonban hogy mulattak volna, megtérének Budába és a király nem nyughaték addig, míg nem a piacon megkeresé a szegény embert, a kivel az úton beszélt vala. És megtapogattván a lónak a farát, a kin az ember ül vala, monda neki:

– Bátya, hogy adod a tarka kamokának singit?

(Vala penig az ember lova üsti.¹)

A szegény ember mihelyt hallá, ottan hátra fordula és felfogván a lónak a farkát, mond a királynak:

– Jer be atyámfia a boltba, megárulok veled.

Kit hogy halla a király, bevivé a szegény embert a várba, és örök szabadságot ada neki, megajándékozván annakfelette őtet.

Efféle trufái sokak vagynak a Mátyás királynak, kikről én most nem irok.

Mateiaș craiul, fiindu om glumitoriu, aicea aduc aminte de o glumă a lui

Mateiașu craiul într-o vreme au eșit cu domnii la câmpu în primblare și văzîndu pre un om că merge la Buda, s-au dus numai singur la dînsul și i-au zis:

– Frate, unde mergi? Omul i-au răspunsu:

– La Buda. Și iară i-au mai zis:

– Unde duci gîsca? La această întrebare i-au răspunsu omul:

– Arhimandritul de la Sejxard s-au însurat // și au luat pre curviia mini-ta și iată acolo duc gîsca. Măcară că omul nu ducea gîscă, fără numai cît cărun-tise. Aceasta auzîndu craiul, iară i-au mai zis:

– Cîini bătrîni ca tine la noi cu holda îi seamănă. Omul i-au răspunsu la aceasta:

– Și la noi simănase, ci mai mulți n-au răsărit, fără numai tată-tău, cîinile cel bătrîn. Craiul auzîndu și aceasta, cu mare bucurie s-au dus la domni și le-au spus precum au umblat cu acel om săracu. Și după primblare s-au întors înapoi la Buda și craiul nu s-au putut odihni pînă nu au aflat in tîrg pre acel om sărac, cu carile vorbise pre cale. Și puîndu-și mîna pre sapa iapei pre care ședea omul, i-au zis așa:

– Frate, cum dai cotul aceștii coftirii peștrițe? Omul // îndată ce au auzitu întrebarea, numaidecît s-au întorsu înapoi și cu o mîină rădicînd coada iapei, au răspunsu craiului:

– Frate, întră în prăvălie și mă voiu toçmi cu tine. Auzîndu craiul și acesta răspunsu, au dus pre om în cetate și i-au dăruit volnicie (= adecă némişug =), încă l-au și mai dăruit. Glume ca acéstea multe are Mateiașu, acum mai multe nu scriu.

Pošto kralj Matija beše šaljivčina, ovde podsećam na jednu njegovu šalu

Jednom je kralj Matija izašao sa vlastelom u polje u šetnju, pa videći nekog čoveka da ide u Budim, otišao je sâm kod njega i rekao mu:

– Kamo ideš, brate? Čovek mu je odgovorio:

– U Budim. I opet mu je još rekao:

– Kamo носиš gusku? Na to pitanje čovek mu je odgovorio:

– Arhimandrit sežksardski se oženio // i uzeo je tvoju nanu, kurvu, i eto tamo nosim gusku. Iako čovek ne nošase gusku, nego samo beše osedeo. Čuvši to kralj, opet mu je rekao:

– Stare kerove kao ti kod nas seju po njivama. Na to mu je čovek odgovorio:

– I kod nas su sejali, ali ih nije više niklo, do jedino tvoj bába, kerov stari. Kralj, čuvši i to, sa velikom je radošću otišao kod vlastele i rekao im kako je išao sa tim siromahom. I po šetnji vratili su se u Budim, i kralj se nije mogao smiriti dok nije našao na pijaci onog siromaha s kojim beše govorio putem. I stavivši ruku na sapi kobile na kojoj seđaše čovek, rekao mu je ovako:

– Brate, pošto prodaješ lakat ove šarene čoje? Čovek, // čim je čuo pitanje, namah se okrenuo unazad i, podigavši rukom kobilin rep, odgovorio je kralju:

– Brate, uđi u dućan, pa ću se nagoditi s tobom. Čuvši kralj i taj odgovor, odveo je čoveka u tvrđavu i podario mu gramatu (to jest plemstvo), još ga je i obdario. Matija ima mnogo ovakvih šala, sada neću više pisati.